

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska

Rękopis Archiwum Archidiecezjalnego w Gnieźnie, sygn. 104, k. 85v–86

Odczyt: Maciej Mikuła, *Prawo miejskie magdeburskie (Ius municipale Magdeburgense) w Polsce XIV – pocz. XVI w. Studium o ewolucji i adaptacji prawa*, Kraków 2018, s. 319

Artykuł 7

[7] De clamore in vulneribus et in monomachalibus vulneribus.

·VII· Quodsi homo vulneratus fuerit, si clamorem [k. 86] proclamaverit et si ceperit hunc, qui ipsum vulneravit, et eum ad iudicium usque deduxerit, et si tunc ipsum cum hiis, qui suum clamorem audierunt, protestare poterit metseptimus, propius est eum vincere, quam ille possit eum evadere. Pro vulnere manum, pro homicidio collum. Si vulnus profunditatem unguis et longitudinem membri habuerit, acquirit homo duellum pro uno vulnere, et si victor fuerit, victus a victo[re]^a pro vulnere manum, pro homicidio collum.

^a uzupełnienie victo[re] niepewne

[hasła: zranienie, skarga, samosiódm, przysięga, współprzysiężnik, bliższość do dowodu, kara ucięcia ręki, kara śmierci, ścięcie, rana]